

13.01.2017

LEGAL EXPERTISE

Exuberant events of recent years have contributed to the development of the knowledgeable request in the society to create an effective mechanism of responsibility of the state and its organs in the face of citizens.

The cornerstone of this mechanism is the court that administers justice on the principles of legality, objectivity and impartiality, and that resolves conflicts not only in all areas of public relations but also relations between the state and society as a whole and the individual citizen in particular.

I have been monitoring Dr Jung`s case for about one year. I have to admit that the executive authorities, the judicial authorities and the law enforcement agencies took a position of full legal nihilism. In spite of the fact that in recent years Ukraine has gone through a judicial reform, Ukrainian courts disregard the Hague International Convention which has been ratified by the National Parliament of Ukraine. Therefore this document is of supreme legal force.

When considering Mr Jung`s case, Ukrainian courts confused the subject with the ground of legal action. As basis of their decisions, the courts took it as a case for determining the child's residence, but not as a case of the child's unlawful removal to Ukraine and its illegal retention there.

The problem of restoration of courts` independence in Ukraine has been complicated by the overall political atmosphere prevailing in the country in recent years. The question lies not only in the fact that today`s courts are not independent, but that the spirit in the society is one that does not allow judges to be independent. In the specific situation, there is a Soviet mentality of judges and officials of the Children Guardianship Service according to which the child should remain with its mother, even if the mother does not give it a normal standard of living nor cares about its physical and moral conditions.

So it happened that judges are guided by steeled and hardened principles in their decision making, but not by laws. Even though nobody expects it from the judges, they are still focused on the principles that have dominated the society for the last decade.

Ukraine must choose the path of reforms, not sustainable principles. Mr Jung`s case is not the only one where Ukrainian courts and law-enforcement agencies disregard decisions of foreign courts. Such decisions should not be subject to any additional consideration in Ukraine, according to the agreement between Ukraine and Germany.

The norms of the Hague Convention are ratified by the National Parliament of Ukraine, and they are mandatory rules of direct action which must be applied immediately and unconditionally.

It is possible to effectively fight corruption in courts using current Criminal Code and Criminal Procedure Code norms. But it is impossible to build an independent and fair trial by pressing, threats of dismissal or prosecution for “knowingly unjust decisions in advance”!

If these threats are realized, I am afraid that the judicial system will effectively get rid of those judges who show full independence and dare to make decisions that are not fancied by other branches of the state! The consequence of these processes is the total lack of trust between the actors, which is also an additional obstacle to effective reforms.

I believe that there is no unity, understanding and trust either among reformers or among representatives of judiciary. The degree of trust between reformers and judges is zero, and this is confirmed by both sides.

Another sensitive issue is a question of immunity of judges. The perception in a part of the society is, that this is only an additional privilege which does not have an objective basis and therefore is one of the reasons of judicial tyranny. However, the principle of tenure of judges exists in civilized countries as a guarantee of judicial independence from political decisions.

A complicated procedure for dismissal of judges is needed in order to assess, who is honest, incorruptible and independent, to continue to be politically independent. An independent judge must be convinced that, if he makes a decision guided not by sustainable beliefs but by the norms of international law on child abduction, tomorrow nobody will punish him.

Mr Jung has also appealed to the High Council of Justice which has not been able to handle his complaint for almost a year. Yet I think that even if the High Council of Justice begins to examine the case against judges who did not observe Mr Jung's rights, then bringing them to justice and abolishing their decision will be next to impossible. Judges often make decisions violating their oath. But in practice the Venice Commission has repeatedly said that violation of the oath is not a reason to remove a judge from office. The High Council of Justice still continues the examination of cases of violation of oath by judges and submission to the Verkhovna Rada of respective procedural requests for dismissal of judges. But later it will all lead to the fact that the European Court of Human Rights will just fully abolish these decisions and recognize them illegal, yet repromote judges. Unfortunately, this practice already exists.

In my own experience, I have to note that all possible means must be used in Mr Jung's case. But it is very difficult to fight the system, which acts in total disregard for the law, discrimination of international requirements, full legal nihilism and even with a component of corruption.

Signature: Evgen Pronin

Seal: Law firm “Pronin and Partners” LLC Kyiv, Ukraine

Evgen Pronin

Lawyer

Expert at the National Coordination Council for Anti-Corruption Support

01601 Kyiv, vul Mechnykova 16, office 213

phone: (044) 361-64-35

E-mail: info@proninpartners.com

13.01.2017

ПРАВОВИЙ ВИСНОВОК

Бурхливі події останніх років сприяли виробленню у суспільстві усвідомленого запиту на створення дієвого механізму відповідальності держави та її органів перед громадянами.

Наріжним каменем цього механізму є суд, що здійснює правосуддя на засадах законності, об'єктивності та неупередженості і розв'язує конфлікти не лише в усіх сферах суспільних відносин, а й у відносинах держави із суспільством у цілому і окремим громадянином зокрема.

Вже близько одного року я слідкую за справами доктора Юнга. Змушений констатувати що органи виконавчої влади, органи судової влади та правоохоронні органи зайняли позицію повного правового нігілізму. Незважаючи на те, що останні роки в Україні відбувається судова реформа, Українські суди ігнорують норми Гаазької міжнародної конвенції, котра була ратифікована Верховною радою України, а отже цей документ має вищу юридичну силу.

Українські суди, розглядаючи справу доктора Юнга, плутають предмет та підстави позову, так як, виходячи з рішень судів, останні розглядають справу про визначення місця проживання дитини, а не справу про незаконне вивезення дитини на територію України та незаконне утримання дитини на території України.

Проблема відновлення незалежності судів в Україні ускладнюється загальною політичною атмосферою, що склалася в країні за останні роки. «Питання не лише в тому, що на сьогодні суд не є незалежним, а в тому, що сам дух у суспільстві є таким, що не дає можливості судді стати незалежним, в конкретній ситуації – це радянське мислення суддів та працівників органів опіки та піклування служби у справах дітей, що дитина повинна залишитись з матір'ю, навіть якщо мати не надає їм нормального рівня життя, не піклується про їх фізичний та моральний стан.

Так склалося, що судді орієнтуються у своїх рішеннях сталі, закоренілі принципи, а не закони. Вже навіть тоді, коли від нього ніхто нічого не вимагає, суддя орієнтуються на принципи, що домінують у суспільстві останні десятиріччя.

Україна повинна обрати шлях реформ, а не сталих принципів. Ситуація доктора Юнга не єдина, коли українські судові та правоохоронні органи стають на шлях ігнорування рішень судів іноземних держав, а такі рішення не повинні додатково піддаватись якимось доказуванням в Україні згідно договору між Україною та ФРН.

Норми Гаазької конвенції є ратифікованими Верховною радою України, це імперативні норми прямої дії котрі повинні застосовуватись одразу миттєво та беззаперечно.

Ефективно боротися з корупцією в судах можна, використовуючи існуючі в Кримінальному кодексі і Кримінально-процесуальному кодексі норми, але побудувати незалежний і справедливий суд шляхом пресингу, погроз звільнення чи притягнення до відповідальності за “завідомо заздалегідь неправосудне рішення” неможливо!

Якщо ці погрози реалізуються, боюся, що судова система ефективно позбудеться саме тих суддів, які проявляють зайву незалежність і наважуються виносити рішення, які не подобаються іншим гілкам влади! Наслідком зазначених процесів є тотальна недовіра між учасниками процесу, яка стає додатковою перешкодою на шляху ефективного реформування.

Я переконаний, що немає єдності, розуміння і довіри ні серед реформаторів, ні серед представників суддівського корпусу, градус довіри між реформаторами і суддями – нульовий і це підтверджується з обох сторін.

Ще однією болючою проблемою є питання недоторканності суддів. У частині суспільства створюється думка, що це лише додатковий привілей, який не має під собою об'єктивної основи і є однією з причин суддівської сваволі. Проте, принцип незмінності суддів існує у цивілізованих країнах як запорука незалежності судів від політичних рішень.

Складна процедура звільнення суддів необхідна для того, аби суддя, який буде чесним, непідкупним і політично незалежним, продовжував залишатися політично незалежним. Незалежний суддя має бути впевнений у тому, що якщо він прийме рішення, керуючись не сталим переконанням, а нормами міжнародних законів про викрадення дітей то завтра його ніхто не накаже.

Пан Юнг також звертався до Вищої ради юстиції, яка вже майже рік не може розглянути його скаргу, проте я вважаю, що навіть якщо ВРЮ і почне розглядати справу проти суддів, котрі не дотримали прав Юнга, то притягнути їх до відповідальності та скасувати їх рішення буде майже неможливо. Судді часто виносять рішення, порушуючи присягу судді, проте як показує практика, Венеційська комісія вже неодноразово говорила, що порушення присяги не є підставою для того, щоб зняти суддю з посади. Вища рада юстиції досі продовжує розгляд справ про порушення суддями присяги і внесення до Верховної Ради відповідних клопотань щодо звільнення суддів. Але надалі це все призведе до того, що Європейський суд з прав людини просто пачками скасовуватиме ці рішення, визнаватиме їх незаконними і відновлювати суддів на посаді». Нажаль така практика вже є.

По моєму власному досвіду, я повинен зазначити що потрібно використати усі можливі механізми у справі Юнга, проте дуже важко боротись з системою, котра займається тотальним ігноруванням прав, дискримінацією міжнародних вимог, повним правовим нігілізмом та ще й має корупційну складову.

Пронін Є.

Євген Пронін

юрист

фахівець НАЦІОНАЛЬНОГО КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ СПРИЯННЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

01601, м. Київ, ул. Мечникова 16, оф. 213

Тел.: (044) 361-64-35

E-mail: info@proninpartners.com